

REPORTAGE Onderhoudsploeg van De Valken komt elke maandagochtend in actie

Briefje van Theo is niet heilig

Ze zijn allemaal met pensioen of met prepensioen. De dertien mannen die elke maandagochtend onderhoud plegen aan de velden en de kleedkamers van sportvereniging De Valken in Hem.

Cees Beemster
cbeemster@mediahuis.nl

Hem ■ „We horen regelmatig van bezoekers dat ze ons sportcomplex er zo mooi bij vinden liggen. Dat is een mooi compliment”, zegt Theo Visser. Hij coördineert de onderhoudsploeg. De vrijwilligers verschijnen elke maandagochtend om negen uur in de kantine. Het zijn kerels van dik zestig tot dik tachtig jaar die hun leven lang een band hebben met hun rood-groene voetbal- en handbalclub.

Visser: „We beginnen altijd met koffie. En taart als er iemand jarig is. En praten dan eerst over hoe goed of slecht het eerste elftal zondag gespeeld heeft.” Zeker de verrichtingen van het vlaggenschip volgen ze als oud-eerste-elftalspelers en supporters nauwgezet. „Sommigen van ons gaan er zelfs op de fiets heen door heel West-Friesland, zoals laatst naar Dynamo in Ursem.”

Hetzelfde doel

Een half uur koffie - steevast gezet door Theo Bot - en dan stappen ze op om aan de slag te gaan. Met ieder hun taak. En aan de hand van het welklijke handgeschreven briefje van Visser van zaken die moeten worden aangepakt. Al is dit briefje volgens de coördinator beslist niet heilig. „Iedereen krijgt de kans om te zeggen wat hij wil. Inbreng is welkom. Ik wil geen eilandjes. We zijn hier met elkaar voor hetzelfde doel. Dit is onze hobby voor de vereniging. Het sociale aspect is het belangrijkste.”

Zoals op de maandagochtend na de thuiswedstrijd tegen Strandvogels die in 2-2 eindigde. Geen dertien, maar veertien kerels zitten nu aan de lange tafel. Omdat de batterijen van de lijnentrekker stuk zijn, is 'deskundige' Piet Steijn er als extra mannetje bijgehaald. „Gewoon vervangen, voor die paar tientjes moeten we niet moeilijk doen”, zegt hij. Ook hij krijgt een tompouce bij de koffie. Vrijwilliger André Kaag heeft hem al op. „Ik kijk nooit naar voetbal”, vertelt hij eerlijk. Maar dat maakt de rest niets uit.

Kluitjes trappen

Ben Vroling, Klaas Bleeker, Sjaak Boon, Maurits Kenter en Theo Schipper zijn bedreven in het zogenoemde kluitjes trappen. Zij stampen op linie alle door het voetbalspel losgeraakte graszoden op de drie velden weer vast. Als het nat is geweest, hebben ze het drukker om de boel te herstellen. Maurits Kenter en Theo Schipper regelen ook de beplanting.

Met een beetje in de hand steekt Ben Vroling door slidings losgeraakte zoden los om weer op hun plek te leggen. De oud-eerste-elftalspeler

De onderhoudsploeg van De Valken. Bovenste rij vlnr.: Maurits Kenter, André Kaag, Klaas Bleeker, Nico Ruitenberg, Klaas de Wit, Theo Schipper, Theo Visser en Theo Bot. Onderste rij vlnr.: Sjaak Boon, Dave Muntjewerff, Jaap Vriend, Jaap Laan en helemaal vooraan Ben Vroling. FOTO MARCEL ROB

„Iedereen krijgt de kans om te zeggen wat hij wil. Inbreng is welkom

Jaap Vriend (links) en Dave Muntjewerff maken één van de twee robotmaaiers van De Valken schoon. FOTO MARCEL ROB

vindt zijn inbreng doodnormaal: „Wat moet ik anders doen? Ik bent met pensioen dus heb ik alle tijd. De lol? Het slap ouwehoeren met elkaar.” Daar hebben de heren geen moeite mee, blijkt als ze samen in het doelgebied op de foto gaan. „Heeft iedereen zijn gebit in?”, roept de één. „En doe effe een scheiding in je haar”, krijgen de kale mannen te horen.

Paardenbloemen

Het groene tapijt vraagt veel onderhoud. Met man en macht hebben ze de paardenbloemen eruit gevist. „Jaap Laan heeft hier langs de kant op knietjes nog onkruid zitten wieden”, zegt Kenter. „Maar dat gaat mij te ver. Dan spuiten ze maar.” Schipper kijkt kritisch naar de hobbels in het veld na alle regen. „Eigenlijk zou het veld weer vlak gerold moeten worden”, vindt hij.

Boon lachend: „Dat is aan de gemeente. Dje heeft hier meer verstand van.”

Achter de tap

Zo doet iedereen wat. Jaap Vriend en Dave Muntjewerff onderhouden de twee robotmaaiers en rukken uit als die storingen hebben. Jaap Laan, Klaas de Wit en André Kaag nemen de kleedkamers onder handen. En Nico Ruitenberg, die al sinds eind jaren zeventig op zondag achter de tap bij De Valken staat, maakt de stoeljes van de tribune met een blaasblazer schoon. Ook veegt hij op verzoek van Theo Visser de kantine aan waar daags ervoor met bokbier en zang het gelijkspel tegen koploper Strandvogels feestelijk is afgesloten. „Je spreekt veel mensen als je achter de bar staat”, zegt de tachtiger. „Als ik met mijn vrouw door het dorp ga dan ken ik iedereen en zij

niemand.”

Er gebeurt meer. De doelpalen en doelnetten worden nagelopen. De reclameborden rond het hoofdveld van de voetbal worden gereinigd. Takken achter de tribune worden gesnoeid. „En Jaap Laan let er ook altijd op dat we het onkruid weghalen bij de fietsenstalling en het handbalveld”, vertelt Visser.

Humor

Ze delen lief en leed met elkaar. Zo als laatst toen Jaap Laan op de fiets werd aangereden maar gelukkig weer snel opknapt. Ze hebben onderling hun eigen droge humor. Zo als Ben Vroling die wel weet waarom het strookje gras onder de hekken rond het hoofdveld niet gemaaid wordt. In werkelijkheid omdat de maaimachine hier niet bij kan. „Maar volgens Ben omdat dit niet mag van GroenLinks. Zo'n opmer-

De Verbinders

Mensen en plekken die ons onderling verbinden zijn keihard nodig in deze tijd van toenemend individualisme en polarisatie. Op initiatief van trendwatcher Jeanneke Scholten zoekt het Dagblad voor West-Friesland de verbinders in deze regio. Bent of kent u zelf ook zo'n verbinder? Mail ons dan via redactie.wef@nhd.nl.

king gooit hij er dan in en dan hebben wij weer praat”, lacht Visser.

Het is meedoen maar geen moeten. Visser: „We stoppen elke maandagochtend om twaalf uur. Wat niet af is dat regelen de mannen verder. Of nog op dezelfde dag of daags erna. Dat hoeft ik niet aan te sturen. Al zit het wel in het dna van deze kerels om dingen direct af te maken. En als je een keer niet kunt dan is dat geen probleem. Dan doen we die klus de volgende week wel.”

Ze besparen de club en hun gemeenschap handenvol geld door hun vrijwilligerswerk. „We krijgen er één keer per jaar een geheel verzorgde vrijwilligersavond voor terug”, zegt Visser. „Dat is altijd heel gezellig met elkaar.” En dát is voor hen genoeg. „We kunnen nog wel een paar nieuwe krachten gebruiken. Dat mogen ook vrouwen zijn. Waarom niet?”